

JUSTITSMINISTERIET

Den 29. december 1983

Notat om fhv. folketingsmedlem Mogens Glistrups fortsatte afsoning, såfremt han vælges til folketinget ved valget den 10. januar 1984

1. Den 12. juni 1974 gav folketinget i medfør af grundlovens § 57 samtykke til, at der rejstes titale mod folketingsmedlem Mogens Glistrup for overtrædelse af straffeloven, skattekontrolloven og kildeskatteloven (Folketingstidende 1973-74, 2. samling, sp. 7592 ff).

Ved tillægsanklageskrift af 8. november 1974 blev tiltalen mod Mogens Glistrup udvidet, efter at folketinget den 31. oktober 1974 havde meddelt samtykke hertil (Folketingstidende 1974-75, 1. samling, sp. 1260).

Efter nyvalg den 9. januar 1975, hvorved Mogens Glistrup var blevet genvalgt, meddelte folketinget den 13. marts 1975 fornyet samtykke efter grundlovens § 57 til den stedfundne tiltalerejsning (Folketingstidende 1974-75, 2. samling, sp. 1732 ff).

Den 15. februar 1977 blev der på ny afholdt valg til folketinget, hvorved Mogens Glistrup blev genvalgt, og folketinget meddelte herefter den 25. marts 1977 samtykke til den rejste tiltale (Folketingstidende 1976-77, 2. samling, sp. 1262 ff).

Københavns byrets dom i sagen, der blev afsagt den 17. februar 1978, blev såvel af anklagemyndigheden som af Mogens Glistrup anket til østre landsret, hvis behandling af sagen ikke var afsluttet, da der den 23. oktober 1979 på ny blev afholdt folketingsvalg. Den 14. november 1979 gav folketinget på ny samtykke til fortsættelse af sagen mod Mogens Glistrup, der var blevet genvalgt ved valget (Folketingstidende 1979-80, 2. samling, sp. 524 ff).

Østre landsret afsagde dom i ankesagen den 23. november 1981, og den 11. december 1981 meddelte justitsministeriet Mogens Glistrup tilladelse til at anke dommen til højesteret.

Ved folketingsvalget den 8. december 1981 var Mogens Glistrup blevet genvalgt. Det nyvalgte folketing trådte sammen den 21. december 1981 og nedsatte samme dag det i folketingets forretningsordens § 1 omhandle-

de foreløbige udvalg til prøvelse af valgene. Udvalget godkendte Mogens Glistrups mandat den 22. december 1981, idet udvalget anførte, at det i praksis er almindelig antaget, at en straffedom skal være endelig, forinden folketinget tager stilling til et medlems valgbarhed (Folketingstidende 1981-82, 2. samling, sp. 11 ff). Herefter meddelte folketinget den 28. januar 1982 fornyet samtykke i medfør af grundlovens § 57 til den rejste tiltale.

Højesterets dom blev afsagt den 22. juni 1983. Den 1. juli 1983 vedtog folketinget en indstilling fra udvalget til valgs prøvelse om, at Mogens Glistrups mandat bortfaldt som følge af, at han havde mistet sin valgbarhed (Folketingstidende 1982-83, sp. 12900).

2. Der er rejst spørgsmål, om Mogens Glistrup, der p.t. afsoner den idømte straf på 3 års fængsel i statsfængslet ved Horserød, skal løslades, såfremt han bliver valgt til folketinget, således at afsoningen først kan genoptages, efter at folketinget har taget stilling til hans valgbarhed (eventuelt har meddelt samtykke til fortsat afsoning i medfør af grundlovens § 57), eller om Glistrup skal fortsætte afsoningen, indtil folketinget har taget stilling til hans valgbarhed.

3. I grundlovens § 30, stk. 1, bestemmes:

»Valgbar til folketinget er enhver, som har valgret til dette, medmindre vedkommende er straffet for en handling, der i almindeligt omdømme gør ham uværdig til at være medlem af folketinget.«

En bestemmelse svarende til grundlovens § 30 findes i § 4 i folketingsvalgloven (lovbekendtgørelse nr. 418 af 22. september 1980 med senere ændringer).

»Folketinget afgør selv gyldigheden af sine medlemmers valg samt spørgsmål om, hvorvidt et medlem har mistet sin valgbarhed«, jfr. grundlovens § 33 og folketingsvalglovens § 54, stk. 3.